JUMALA HANKKI KARITSAN

(God Provided A Lamb)
56-0614 · Indianapolis Indiana, USA, 14.6.1956

1 Hyvää iltaa, ystävät! Painaisimmeko päämme rukoukseen ja puhuisimme kuninkaiden Kuninkaalle? [Nauhassa tyhjä kohta.] kokous…

Meidän taivaallinen Isämme, me kiitämme sinua tänä iltana tästä suuresta etuoikeudesta saada kokoontua palvomaan sinua Hengessä ja totuudessa. Me kiitämme sinua Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta hänen suurenmoisesta lunastavasta rakkaudestaan meitä kohtaan, joka on annettu ilman ehtoja. Ja kun me vielä olimme synnintekijöitä, kaukana Jumalasta, vieraantuneina, ilman toivoa, ilman Jumalaa, ja Kristus kuoli, rakastettava rakkaudettomien puolesta, lunastaakseen meidät takaisin Isän haltuun ja siis, toi meidät niin lähelle, että meidät hyväksytään Jumalan pojiksi ja tyttäriksi; mutta se ei vielä ole sitä, mitä meistä loppujen lopuksi tulee; mutta me tiedämme, että meillä tulee olemaan ruumis, joka on hänen kirkastetun ruumiinsa kaltainen, sillä me tulemme näkemään hänet sellaisena, kuin hän on. Silloin, Herra, ei tule enää olemaan rukouksia sairaitten puolesta; kaikki on silloin ohi. Niinpä, auta meitä tänä iltana palvomaan häntä… [nauhassa tyhjä kohta] kaikella, mitä meissä on ja siunata Herraa; me pyydämme tätä Jeesuksen, Jumalan rakkaan Pojan nimessä, aamen.

2 Hyvää iltaa, ystävät. Minä olen todella iloinen saadessani olla taas teidän kanssanne tänä iltana palvomassa meidän rakasta siunattua Vapahtajaamme. Kävisitkö, tohtori Lee Vayle, Ohion First Baptist Churchin [1. Baptistiseurakunta] paimen, tapaamassa minun poikaani, joka on tuolla lavan takana, kävisitkö, tohtori Vayle?

Siis, meillä on vielä yksi ilta tämäniltaisen jälkeen näissä kokouksissa täällä suurenmoisessa Cadle Tabernaakkelissa; ja me iloitsemme todella saadessamme olla täällä, ja että ovet ovat avoinna kokoontuaksemme palvomaan yhdessä Herraa. Ja minusta tuntuu, että Herra on siunannut meitä suunnattomasti. Ja minä olen niin iloinen siitä, että minut on kutsuttu ottamaan osaa tähän suureen konventtiin, Indiananpolisissa, ja puhumaan teille siitä, mitä Herran Jeesuksen verellä on ostettu.

Olen usein miettinyt, mitä minä tekisin, jos minulla olisi kirjaimelli-

sesti pari pisaraa Kristuksen verta lautasella, jota minä voisin pitää käsissäni; miten minä kävelisin todella varovasti, etten läikyttäisi sitä. Mutta, minulla on hänen silmissään enemmän, kuin pari pisaraa kirjaimellista verta. Minulla on edessäni se, mitä hän osti verellään, joten olen todella varovainen sen suhteen, mitä minä sanon siitä, mitä hän osti verellään.

3 Niinpä se oli… Meidän aikomuksemme on edistää kristittyjen asiaa ja saada ihmiset – maailma, kuten herra Cadle sanoi tästä rukoushuoneesta: ”Paikka jossa on helpompi toimia oikein kuin toimia väärin”, tai jotakin siihen malliin. Ja monet teistä ovatkin kuulleet tuon veljen sanovan niin. Ja me ajattelemme tänä iltana, että hän on nyt paikassa, jossa ei enää tehdä väärin: kirkkaudessa.

Raamattu sanoo, että ihmiset lepäävät kaikista töistään, mutta heidän tekonsa seuraavat heitä”; ja se pitää paikkansa. Herra siunatkoon tämän sanansa.

Herra, Ford, joka minulla aivan hetki sitten oli ilo tavata, oikein hieno, kristitty herrasmies… oli iloinen, että Indianapolisissa on tällainen paikka.

4 Siis, nyt, tänä iltana me olemme jälleen siunatun, kunnon Raamatun äärellä, ja se onkin suunnilleen kaikki, mitä minä siitä tiedän. Ja minun aakkoseni – ABC – kuinka moni tietää, mitä on Raamatun ABC on? Always Believe Christ. [Usko aina Jeesukseen] Siinä ovat Raamatun aakkoset.

Sitten, eilen illalla, minä yritin puhua Aabrahamista, ja minä pääsin noin puoleenväliin aihettani, ja meidän piti pitää kiirettä. Ja niinpä minä ajattelin että, ehkä tänä iltana minä saattaisin aiheen päätökseen ja annan mahdollisuuden lopettaa vähän aikaisemmin. Ja ehkä huomisiltana, kun on kovia paineita… Huomisiltana on konventin päätöskokous ja yleensä sinä iltana tapahtuu enemmän kuin muina iltoina, johtuen paineesta ja odotuksista. Ja monta kertaa, sikäli, kun parantuminen – ihmiset painavat kovasti päälle, ja he tietävät, että nyt, jos koskaan, pitää olla uskoa, ja siksi ihmiset painavat kovasti päälle. Ja yleensä, meidän Herramme tekee meille suuria asioita. Niinpä, me odotamme huomisiltaa… Rukoilisitteko te minun kanssani, että silloin ei keskuudessamme tulisi olemaan yhtään sairasta tai voimatonta ihmistä? Siis, kurkottaisitteko Jumalan puoleen minun puolestani huomisillan takia? Ja minä tiedän, että hänet on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, ja hänen haavoissaan meidät on parannettu.

5 Vähän aikaa sitten, joku keskusteli minun kanssani, eräs oikein erinomainen oppinut. Ja hän osasi puhua sanoilla, joista minulla ei ollut aavistustakaan; ja hän sanoi: "Veli Branham, minä uskon, että sinä olet vilpitön; mutta olen varma siitä, että sinä olet väärässä opettaessasi jumalallista parantumista, koska jumalallista parantumista ei voi yhdistää sovitukseen." Hän kysyi: "Saarnaatko sinä, että jumalallinen parantaminen tapahtuu sovituksen kautta?"

Minä sanoin: "Kaikkien lunastuksen siunausten pohjana on sovitus."

Ja hän sanoi: "Siis, minä osoitan sinulle, ettei sovitus sisällä sitä…"

Minä sanoin: "No, sen minä haluan todellakin kuulla."

Ja hän sanoi: "Sinähän saarnaat siitä, mitä Jesaja sanoi Kristuksesta, joka kantoi meidän heikkoutemme ja niin edelleen?"

Sanoin: "Kyllä vain, se on…"

Hän sanoi: "Jos minä osoitan sinulle, että se kaikki täytettiin, hyväksytkö sinä sen?"

Minä sanoin: "Jos sen osoittaa Raamatun avulla, niin hyväksyn." Ja minä tiesin, että hän oli juuri valmistunut koulusta, enkä minä ollut ikinä käynyt seitsemää luokkaa enempää, niinpä tiesin, että minä en pärjäisi hänelle sen kaltaisessa viisaudessa, mutta minä tiesin, kehen uskoin – näettekö? Herraan Jeesukseen; ja minä tiesin, että Hän on parantaja, koska hän paransi minut; olin sokea, ja nyt näin. Siispä, minä tiedän, että hän on parantaja, ja minä olen nähnyt hänen parantavan kymmeniätuhansia ihmisiä,tai nähnyt, kuinka ihmiset ottavat vastaan parantumisen. Niin se on. Se ei ole… Herra ei paranna teitä nyt; hän on jo tehnyt sen. Kaikki lunastuksen siunaukset on jo tehty valmiiksi Golgatalla; "te vain katsotte ja elätte". Sillä lailla asia on.

6 Kukaan ei voi parantaa teitä, tai tuottaa parantumista, tai että Jumala mitenkään saisi aikaan parantumisen. Kyse on teidän uskostanne valmiiseen työhön. Mies sanoi: "Ei parantumista suoritettu Golgatalla. "Siis, Matteuksen 8:ssa luvussa" – minä luulisin että se oli se; hän sanoi: "herra Branham, Raamattu sanoo, että hän paransi ihmiset, jotka tuotiin hänen luokseen, että profeetan Jesajan kautta puhuttu toteutuisi: hän kantoi meidän heikkoutemme ja niin edelleen."

Minä sanoin: "Siinäkö se oli?"

Hän sanoi: "Kyllä."

Minä sanoin: "Miten se voisi tulla sovituksen kautta, kun parantami-

nen tapahtui vuosi ja 6 kuukautta ennen kun sovitus tehtiin?" Jeesusta ei vielä ollut kirkastettu; verta ei ollut vielä vuodatettu. Siis, jos se meni niin, niin siinä tapauksessa sovituksella oli enemmän voimaa ennen kuin se oli edes voimassa, kuin sen voimaantulon jälkeen. Miten se niin voi mennä? Parantamiset tapahtuivat noin 1 ½ vuotta ennen kuin Jeesus naulittiin ristiin." Verta ei vielä ollut vuodatettu. Siis, kuinka sen voi liittää sovitukseen? Ja sitten, se mies alkoi puhua korkealentoisilla sanoilla; ja minä sanoin: "Kiltti herra, minulla ei ole selittämisen lahjaa. Minä en ymmärrä, mistä te puhutte. Pyydän, selkeää Kuningas Jaakon käännöstä [KJV] niin minä ymmärrän paremmin." Minä sanoin: "Siis, katsotaanpa…" Hän vain jatkoi puhumista; minä sanoin: "Siis, veli, katso nyt, minä kysyn sinulta jotain: Myönnätkö sinä, että jumalallinen parantaminen on sanassa? Markus 11:24 sanoo: 'kaiken, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa, että olette sen jo saaneet, niin se tulee teille.'" Ymmärrättekö?

No, hän sanoi: "Kyllä." Siinä mies sanoi väärin. Hän sanoi: "Tämä on sanassa, sillä mitä tahansa…"

Minä sanoin: "Jeesus sanoi: "Kaikki, mitä te… ja niitä tekoja, joita minä teen tulette tekin tekemään' – mitä sinä siihen sanot?"

Ja mies sanoi: "Sinä yrität livistää tilanteesta Markus 16 avulla."

Minä sanoin: "En herra, minä yritän saada teidät ymmärtämään Markus 11.

7 Ja hän sanoi… "kyllä se on sanassa, mutta sovitus ei sisällä sitä."

No, minä sanoin: "Sana on sovituksen yläpuolella."

"No", hän sanoi, "ei voi olla."

Minä sanoin: "Se on. Katsokaa, kerran oli eräs kuningas, joka laati lait ja asetukset; ja hän laati lait ja rangaistukset. Hän oli vain ihminen; hän oli totuudellinen ihminen. Ja kerran, eräs orja teki rikoksen, ja oikeudessa kuningas sanoi: "Olen pahoillani, herra, mutta minun on otettava sinun henkesi, koska minun lakiini tänne on kirjoitettu, että sinun pitää kuolla rangaistukseksi; ja minä olen oikeudenmukainen mies. En voi ottaa sanaani takaisin, ja tässä minun lakini sanoo, että sinun pitää kuolla. Niinpä, minun on otettava sinun henkesi." Ja tuo miesparka alkoi vapista. Kuningas sanoi: "Siis, mitä minä voin tehdä hyväksesi, ennen kuin otan sinun henkesi?"

Mies vastasi: "Annan minulle lasi vettä." Hän otti vesilasin; hän ei

kyennyt kannattelemaan sitä; mies tiesi, että hänen kaulansa tultaisiin katkaisemaan, ja hän vain vapisi.

Kuningas sanoi: ”Siis, hetkinen; minä en riistä sinun henkeäsi ennen kuin olet juonut tuon veden.” Orja viskasi sen maahan…?…

Minä sanoin: ”Mitä kuningas nyt tekee? Onko hänen sanansa hänen lakinsa yläpuolella? Hänen on pidettävä sanansa, jos hän on oikeudenmukainen.”

”Kuninkaalle sattui kömmähdys”, oppinut sanoi.

Minä sanoin: ”Silloin, jos Jumala toimii sanansa perusteella, ei sovituksen, niin se oli häneltäkin vain kömmähdys?” Meidän Jumalallemme ei satu kömmähdyksiä. Niin se on; ei satu.

8 Jokin aika sitten, eräs nainen lähetti poikansa kouluun opiskelemaan saarnaajaksi. Nainen sairastui vakavasti, ja hän lähetti kouluun viestin pojalle, että tulisi käymään, sillä lääkäri sanoi, että nainen ehkä kuolisi. Se oli… Hänellä oli keuhkokuume, pahimmassa vaiheessa. Poika valmistautui mahdollisimman pian kotiinlähtöön, eikä hän kuullut asiasta enempää. Seuraavana päivänä hänen äitinsä kuului olevan terve; ja niinpä hän jätti asian sikseen.

Kun poika tuli lomille kotiin, hän sanoi äidilleen: ”Äiti, mitä tapahtui, kun sinä olit niin sairas, ja parannuit niin nopeasti? Millaisen lääkärin sinä tapasit?”

Nainen vastasi: ”Halleluja, Jeesuksen!”

Poika: ”Äiti?”

Äiti sanoi: ”Siis on… Tiedätkö sen pienen lähetysseurakunnan tuossa kulman takana?”

”Kyllä.”

”Siis, eräs rouva sieltä tuli tapaamaan minua tänne, hän sanoi, että hänet johdatettiin tulemaan; lääkärini oli jo luovuttanut.”

Se rouva sanoi: ”Me rukoilemme sairaitten puolesta tuolla seurakunnassamme, ja voitelemme heitä öljyllä. Sallisitteko te meidän paimenemme tulla tänne rukoilemaan teidän puolestanne?”

Nainen vastasi: ”Siis, se olisi hienoa.” Nainen lähti hakemaan paimenta; hän tuli ylös, ja luki Raamatusta Markus 16 luvusta, että pannaan kädet sairaiden päälle, niin he tulevat terveeksi. Nainen sanoi: ”Pastori luki sen minulle Raamatusta ja pani kätensä minun päälleni, ja minä paranin.”

Voi, poika sanoi: ”Typerää, äiti; typerää. Vain kouluttamattomat ihmiset uskovat siihen. Siis seminaarissa me opimme, ettei Markuksen 16 luku ole innoitettu 9:stä jakeesta eteenpäin.”

No, nainen sanoi: ”Halleluja!”

”No mutta, äiti, onpa sinulla otsaa, sinähän käyttäydyt kuin yksi noista siellä.”

Nainen sanoi: ”Halleluja!”

Poika: ”Mikä sinua vaivaa?”

Hän vastasi: ”Minä vain ajattelin, että jos Jumala voi parantaa minut jollakin innoittamattomalla sananpaikalla, mitä hän pystyykään tekemään innoitetulla?”

Ja kuten Billy Sunday kerran sanoi: ”Tuo väite on laihaa kuin nälkään kuolleen kanan varjosta tehty liemi.” Väite on todella laiha jumalalliseen parantamiseen verrattuna, koska se myöhästyi; Jumala teki sen jo. Niinpä… Käytäntö ja tulokset osoittavat sen.

9 Siis, siunatussa vanhassa kunnon Raamatusta, tuosta kunnon oppikirjasta, me otamme aiheemme tänä iltana: Aabraham. Ja huomisiltana, muistakaa, tulkaa ajoissa. Minä aion panna pojat jakamaan kortit ja sen semmoiset huomisiltana ajoissa, jos mahdollista, suurta rukousjonoa varten, jos Jumala suo.

Eilisiltana me jäimme siihen, kun Aabraham lähti, ja Jumala otti hänet ulos kuvasta, ja näytti, että hänen liittonsa oli täysin …?… Siihen ei liittynyt mitään ehtoja. Jumala oli luvannut ylivertaisessa armossaan ilman ehtoja, että hän pelastaisi Aabrahamin ja hänen jälkeläisensä [/siemenensä]. Ja me huomasimme eilisiltana, sanaa lukiessamme, että me olemme Aabrahamin jälkeläisiä, kun me olemme kuolleita Kristuksessa, ja tuon saman lupauksen perillisiä. Pitääkö paikkansa?

Aabrahamin siemen. Jokainen Hengestä syntynyt ihminen, on Aabrahamin jälkeläinen, ja tuon lupauksen perijä. Paavali sanoi: ”Me… ei juutalainen ulkoisesti, vaan juutalainen sisäisesti…”

Siis, lupaus koski siementä, ei Aabrahamin siemeniä. Aabrahamilla oli lukuisia poikia, mutta vain yksi Saaran kautta tullut oli se luvattu.

10 Ja nyt, Aabraham uskoi Jumalaa. Hän sai tuon suuren nimen olla ”[monien] kansojen isä” uskoessaan Jumalaa ja uskoessaan toivoon. Ilman toivoa, hän uskoi toivoon tietoisena siitä, että Jumala kykeni toteuttamaan sen, mitä oli luvannut.

Oi, tuolla minun nuori veljeni istuu pyörätuolissa, jos sinä, poikaseni, voisit nähdä tuon lupauksen tänä iltana. Golgata on edessäsi; ja jos sinä voit vain siirtää varjot mielestäsi, katsoa sinne, jokin ankkuroituu tähän [sydämeen(?)] eikä mikään maailmassa siirrä sitä pois. Sinä työntäisit tuon pyörätuolin ulos täältä rakennuksesta, ja ympäri Cadle tabernaakkelia, ja sitä paikkaa, josta sinä tulit tänne.

Ja sinä, joka olet kuolemassa sydänsairauden takia; se on pahin tappaja, mitä on… syöpä, sille lääkärit eivät voi tehdä juuri mitään… Minä kuulin hiljattain radiosta, ettei voida osoittaa, että syövän takia tehty leikkaus olisi onnistunut koskaan. Sitä nimitetään 4:nnen ulottuvuuden sairaudeksi, mutta Jumalalla on siihen parannus. Lääke on hoito; Jumala on parannus. "Minä olen… hän, joka parantaa kaikki sinun sairautesi." [Ps. 103:3]

11 Siis, jos Aabraham uskoi Jumalaa, koska oli sanonut, niin Aabrahamin siemenenä, meillä on samanlainen usko kuin Aabrahamilla oli. Jumala kutsui Aabrahamin valinnan perusteella. Miten hän sinut kutsui? Valinnan perusteella. Ainoa tapa, millä voi tulla kutsutuksi, on valinta. "Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni (ensin) häntä vedä." Jumala tekee valinnan; sitten sinä vain seuraat.

Ja sitten, jos hän kutsui sinut… "…ja sille, joka tulee, minä annan ikuisen elämän, enkä minä heitä häntä ulos, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. [Joh. 6.]

Ne, jotka hän näki edeltä, ne hän on kutsunut; ne, jotka hän on kutsunut, hän on vanhurskauttanut; jotka hän on vanhurskauttanut, hän on kirkastanut. [Room. 8:30] Se on Jumalan sanaa. Minä rakastan sitä, koska minä voin luottaa siihen, ja minä uskon siihen ja tiedän, että se on totta.

12 Minä mainitsin tässä hetki sitten; matkustaessani ympäri maailmaa, minä kohtasin kahdenlaisia ihmisiä: kahdenlaista seurakuntaa, niin sanoakseni. On vain yksi seurakunta, mutta tätä minä tarkoitan: löysin fundamentalisteja, jotka tiesivät, missä heidän paikkansa Kristuksessa on; mutta minä sanon tämän kunnioittaen, heillä ei ole juurikaan luottamusta siihen, mitä he uskovat.

Siis, toinen luokka ovat helluntailaiset. Heillä on runsain mitoin uskoa, mutta he eivät tiedä keitä ovat. Siinä se. Siis, on niin kuin miehellä olisi rahaa pankissa, eikä hän osaa kirjoittaa shekkiä, toinen osaa kirjoittaa shekin, mutta hänellä ei ole pankissa rahaa. Jos ne vain voitaisiin yh-

distää, niin se olisi siinä.

Jos minä saisin helluntailaisen uskon ja fundamentaalisen* opin, tai saisin fundamentaalisen opin ja helluntailaisen uskon, 1000-vuotinen valtakunta alkaisi saman tien. [*Raamatun erehtymättömyys.] Seuraisi jotakin ihmeellistä, mutta helluntailaiset – kaikella kunnioituksella, tietoisena siitä, että noin 80% tästä joukosta on heitä – … ihania ihmisiä, mutta te hihkutte kaiken ilonne tiehensä; te huudatte koko uskonne pois. Jos te otatte sen, ja kohdistatte sen tosissanne siihen, mitä Jumala on sanonut, ja tiedätte, että juuri se on se, mikä saa teidät iloiseksi, ja tiedätte, mistä teidän lunastuksenne tulee, josta te iloitsette, te olisitte… Jos te käytätte tuota uskoanne Golgataan ja tartutte Jumalaan ja sanotte ”Sinä se olet Herra, eikä siitä ole epäilyksen häivääkään”, niin asioita alkaisi tapahtua.

13 On olemassa järjen mukaista uskoa; me olemme kolminaisuus, niin kuin Jumala on; sielu, ruumis ja henki. Siis, tiede sanoi jokunen vuosi sitten, että kun Jumala sanoi: ”Ihminen on sellainen kuin miten hän ajattelee sydämessään”, siitä sanottiin, että, Jumala ei tiedä, mistä puhuu; ja kun Raamattu sanoo: ”Koko sinun ruumiisi on valaistu” [”täynnä valoa” KJV], niin joku pahainen tieteilijä sanoi: ”Voi, onko hullumpaa kuultu?”-siis, uskoton sanoi.

Mutta, kuunnelkaa, Jumala osoittaa, että sinun ruumiisi on täynnä valoa. Röntgenkuva osoittaa sen. Kyse on sinun oman ruumiisi valosta, ei röntgenin valosta; ei siinä ole valoa. Sinun ruumiisi valo saa aikaan röntgenkuvan. Siispä ”koko ruumiisi on valaistu” ja silloin, jokainen pikku solu, on ”valosolu”.

14 Siis, kuunnelkaa myös: parisen vuotta sitten olin Chicagossa, jossa tiede todisti nyt… Luulisin, että se on noin vuosi ja kuusi kuukautta sitten, lehdessä oli juttu, herra Bozen tyttären kanssa luimme sitä, että lääkärit olivat osoittaneet, että ihmisen sydämessä, ei eläimen, on pikkuruinen kammio, jonka sisällä ei ole edes yhtäkään verisolua. Ja siitä sanottiin, että se on sielun…?… Sielu asuu sydämessä.

Siis, järkeen perustuva usko on sitä… Se meidän herätyksissämme on vikana nykyään. Siis, tässä se on, ottakaa vastaan; Billy Graham, Jack Shuler, monet suuret miehet, Oral Roberts, suuri evankelista kentällä, ovat haravoineet tämän kansakunnan ristiin rastiin. On tehty tarpeeksi alttarikutsuja tuhansien amerikkalaisten käännyttämiseksi – siis pikemminkin, [koko] Amerikan käännyttämiseksi.

Mutta syy siihen, on se, että ihmisissä on saatu aikaan vain järkeen perustuva usko. Jos siitä jatkettaisiin vähän syvemmälle niin, että tuo usko lähtisi pois järjen tasolta, ja uppoaisi sieluun, se pysyisi. Siinä on se syy, että 80 tai 90 prosenttia herätyskokouksista tulleista käännynnäisistä, lähtee ennen kuin kuusi kuukautta on kulunut, ja se johtuu järkeen perustuvasta käsityksestä; mutta kun se perustuu kokemukseen Jumalan Hengestä uudesti syntymisestä, se ankkuroituu ikuisuuteen.

15 Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity; seuraaviinko kokouksiin asti? – minä vain halusin nähdä, kuunteletteko te, mistä minä puhun. "Älkää tehkö murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on annettu teille sinetiksi", mihin saakka? [seurakunta vastaa: "lunastuksen päivään saakka"] pitää paikkansa. Ei murreta sinettiä…Kun rakennus on täysin – tai junanvaunu, on lastattu täyteen ja siihen on pantu sinetti, älkää todellakaan koskeko siihen sinettiin; te joudutte kahnauksiin hallituksen kanssa.

Ja kun, Jumala armossaan puhdistaa sydämestä kaiken epäuskon, jolloin ihminen voi katsoa Jumalaa kasvoihin, ja käsittää olevansa Jumalan jälkeläinen, hän tulee uskomaan että jokainen sana on totta, jonka Jumala kirjoitti Raamattuun. Jumala sinetöi hänet Pyhällä Hengellä Jumalan valtakuntaan lunastuksen päivään asti [/päivää varten]. Jumala sanoi niin; minä uskon sanaan.

16 Yksi merkittävä laiminlyönti meillä on, yksi tärkeä asia, jota meillä ei seurakunnassa, tässä aneemisessa tilassamme, ole; seurakunnan tilasta puuttuu tämä… Siis, tämä yksi asia; me panemme liikaa painoa todisteille. Siis, Luther sanoi: "Vanhurskas elää uskosta." Hänen mielestään hänellä oli kaikki.

Wesley sanoi: "Kun sinulla on niin paljon pelastusta, että voit pyhittyä…" Siis, te, hyvät metodistit, se on ihan oikein. Kun teillä on tarpeeksi uskoa pyhittyäksenne, ja te alatte huutaa, nasarealaiset, Pilgrim holiness, metodistit, te sanoitte: "Meillä on kaikki", mutta te huomasitte, ettei ollutkaan. Pitää paikkansa. Te teitte paljon sen jälkeen kun "huusitte", joita ei olisi pitänyt tehdä; lankesitte, palasitte taas.

Te, helluntailaiset rupesitte puhumaan kielillä; te sanoitte: "Voi veljet, meillä on kaikki", mutta tulitte huomaamaan, että eipä ollutkaan. Niin.

Jumala on rakkaus, ja Hengen hedelmät ovat: rakkaus, ilo, pitkämielisyys, hyvyys, lempeys, armo; "tieto katoaa." Kouluttakaa vain saarnaa-

jianne niin paljon kuin vain haluatte – ”tieto katoaa; profetoiminen katoaa, puhuminen kielillä lakkaa, mutta kun tulee se, mikä on täydellistä, joka on rakkaus, se kestää iäti.” [1. Kor. 13:8]

17 Sallikaa minun pysähtyä tähän hetkeksi; meillä on kuitenkin runsaasti aikaa tänä iltana. Minä pääsen tähän aiheeseeni ehkä huomisiltana.

Minäpä kerron vähän elämästäni. Haluaisitteko te tietää siitä vähäsen? Minä en haluaisi… ihan vain kuunneltavaksi, mitä tulee mieleeni.

Kuulkaa veljet: älkää nyt olko eri mieltä, vaikka tämä kuinka kävisi tunteisiinne. Hyvä. Kaikki, missä ei ole tunteita, on kuollut; se voidaan todistaa tieteellisesti. Siis, jos teidän uskonnossanne ei ole vähänkään tunnetta, se on parasta haudata; ottakaa jokin, jossa on tunne. Mutta, kuulkaa, veljet, pääasia, jos teidän tunteenne eivät ole Pyhän Hengen rakkauden sinetöimiä, se ei saa aikaan mitään hyvää.

Tehän tiedätte, miten minä olen *menestynyt* tässä yhdessä asiassa, jota minä tuon esiin: rakkaus. Näin on. Tiesittekö te, että rakkaus voittaa minkä tahansa, riippumatta siitä, mikä se on?

18 Kuinka moni on lukenut tuon kirjan – on lukenut tuon minun kirjani? Näyttäkääpä kätenne. Kuinka moni on lukenut minun kirjani? Hienoa. Kiitos. Tehän olette myös nähneet siellä kuvan Herran enkelistä. Siis, huomatkaa; kaikki on tieteellistä.

Te varmaan muistatte ensimmäisessä osassa; se oli Portlandissa, Oregonissa, sinä iltana, kun minä oli lavalla ja se raivohullu ryntäsi lavalle tappaakseen minut; muistatteko lukeneenne siitä? Minä puhuin ihan kuten nytkin, ja tämä heppu ryntäsi väkijoukon läpi, ihmisiä oli tuhansia; ja heitä seisoi kadulla. Ja miehen silmät pullistelivat päässä ja hän heilutteli käsiään ylös ja alas; hän ryntäsi lavalle; minä ajattelin, että ehkä joku oli sairas ja hän tuli hakemaan häntä; siellä lavalla, minun takanani istui suunnilleen 150 – 200 saarnaajaa. Minä katsoin miestä ja hän rynni siihen suuntaan ja saarnaajat pyrähtivät hajalleen kuin kärpäset, ja minä… Mies – hän oli karkuteillä mielisairaalasta, löi silloin päivällä erästä saarnaajaa ja mursi hänen leukansa ja solisluunsa; poliisi oli hänen perässään.

19 Ja lavalla… Hän ryntäsi suoraan minua kohti ja päästi rinnastaan kovan töräyksen kuin jokin hanhi; röyhisti rintaansa; valtavat käsivarret. Minä painoin silloin noin 128 paunaa [lb. = ~0,454 g] mies painoi 250 paunaa, oli 6 jalkaa pitkä; tai pikemminkin 6 jalkaa, 4 tuumaa [~190 cm]

jotakin semmoista.

Ja hän sanoi: ”Teeskentelijä, kavala käärme, seisot täällä esittämässä muka jotakin Jumalan palvelijaa. Minä panen sinut kappaleiksi tässä lavalla.” Oi, minä… silloin, on parasta tietää, mitä puhuu, kun kyse on mielipuolesta. Minä pysyttelin rauhallisena ja katsoin häntä. Hän sanoi: ”Nimität itseäsi muka Jumalan mieheksi…” Kääri hihansa ylös ja sanoi: ”Minä täräytän tuon sinun pikku kroppasi päistikkaa yleisön yli, eikä sinussa ole yksikään kappale toisessaan kiinni, kun pääset alas.”

Minä tiesin, että hän oli varsin kykenevä toteuttamaan uhkauksensa. Minä vain katsoin häntä. Yksikään saarnaaja ei sanonut sanaakaan; he olivat tipotiessään; ja minä näin kahden poliisin tulevan; minä johdatin heidät molemmat Kristuksen tykö; toisen heistä äiti oli parantunut edellisenä iltana; kunnon presbyteriaani nainen; ja poliisit ryntäsivät ottamaan miestä kiinni.

Minä sanoin: ”Tämä ei ole lihan ja veren asia, veljet; Hetkinen vain, kiitos.” Nuo pikkukaverit perääntyivät. Seisottiin siinä hetki, minä pysyin aivan hiljaa; ajattelin puhutella häntä, minä sanoin: ”Herra, mikä hätänä?”

Ja mies alkoi [veli B. tekee sylkemisäänen] sylkäisi suoraan päin kasvojani ja sanoi: ”Millainen käärme; minä murskaan jokaisen luun sinun ruumiistasi”, hän sanoi.

Minä olin sanomassa: ”Toivonpa, että et.” Ja kun aloin sanoa sitä, Jumala, ylivertaisuudessaan… Pyhä Henki laskeutui, ja hän sanoi; puhui minun… ihmiset ajattelivat, että minä puhuin, mutta se en ollut minä sen enempää kuin näyissä.

Hän sanoi: ”Koska sinä olet haastanut Jumalan Hengen tänä iltana, sinä olet lankeava minun jalkojeni juureen.” Se oli profetia; se piti näyttää toteen.

Mies sanoi: ”Lankeava jalkojesi juureen? Teeskentelijä; minä näytän kyllä, kenen jalkojen juureen minä lankean”, hän sanoi. Veti kätensä taakse, ja ryntäsi kimppuuni tosi rajusti ja alkoi huitoa minua kohti.

Minä sanoin: ”Saatana, tule ulos tästä miehestä.”

Ja kun miehen käden ollessa ylhäällä hän teki näin: ”Hmm, hmm” pyörähti näin ympäri ja rojahti maahan aivan minun jalkojeni päälle ja piti minusta kiinni, niin että poliisien oli kieritettävät hänet pois jalkojeni päältä.

Ihmiset kysyivät: ”Onko mies kuollut?”

Minä sanoin: ”Ei ole; hän palvoo tuota henkeä.”

Hänet kiskottiin pois.

20 Mistä siinä oli kyse? Vihasinko minä sitä miestä? Minä rakastin häntä; kuolevainen rukka ja sellaisessa tilassa! Ei siinä se mies puhunut, se oli perkele. Mies oli perkeleen vallassa; ja perkele esitti tuon haasteen, ja Pyhä Henki vastasi hänen haasteeseensa; ja tiedättekö, mitä tapahtui? Siellä oli pyörätuoleja, kenttävuoteita, paareja, tehän tiedätte, millaista silloin alussa oli. Kun se tapahtui, voitiin… Kun Jumala puhui, voitiin kuulla neulan putoavan lattialle, kuten vanha sanonta sanoo. Mutta, kun tuo koko legioona näki, että niiden päämies oli lyöty, jokainen sairas nousi ylös; jokainen kenttävuode oli tyhjä, jokainen pyörätuoli tyhjeni, ja koko joukko parani kerralla, ja käveli pois – näettekö? – koska vihan voima ja rakkauden voima olivat kohdanneet, ja rakkaus voittaa vihan aina. Rakastakaa vihollistanne!

21 Siis te saatatte… minä toivon, että te ette inhoa minua tästedes, mutta minä vain haluan kertoa teille vähän jostakin, mitä on tapahtunut. Te ehkä sanotte tämän jälkeen, että veli Branham on hurmahenki, mutta ei siinä mitään; koska te sanotte niin joka tapauksessa, niinpä minä voin saman tien kertoa muutakin. Siis, eräänä päivänä Burken tilalla, Indianassa, josta minä olen kotoisin, Jeffersonvillestä, oli iso sonni, joka oli tappanut erään värillisen miehen. Sonni myytiin siellä Henryvillen lähellä – iso Guernsey-sonni; suuret pitkät sarvet.

22 Minä toimin vuosia riistanvartijana, kun olin baptistisaarnaaja. Minä tein partiokierroksia silloin. En ole ikinä eläessäni ottanut uhria; koskaan en ole ottanut uhria [itselleni].

Siis, eräs veli kerran, kysyi ottaisinko minä uhrin. Minä sanoin: ”Te tulette näkemään nälkää ensi viikolla”, sillä, minä muistan, kun olin ottamaisillani seurakunnassani uhrin, ja minä kerroin siitä vaimolleni; me olimme joutuneet puille paljaille. Onko teillä ollut sellaista? Varmasti teillä on. Ja minä sanoin: ”Kultaseni, minä aion ottaa uhrilahjan tänä iltana.” Vaimo sanoi: ”Minä pidän huolen, että sinä todella teet sen.”

Niinpä minä menin paikalle, ja sanoin… siis, koska ihmiset eivät… Ihmiset olisivat antaneet minulle kaiken, mitä heillä oli, mutta minä olin nuori, ja miksen minä voisi tehdä samaa, mitä muutkin. Niinpä menin paikalle, ja sanoin: ”Veljet, minä…” Meillä ei ollut edes keräyslautasta;

minä sanoin: ”Aion… tuli vähän tukala tilanne, minä aion kerätä kolehdin tänä iltana itselleni; ottaisiko joku minun hattuni”, minä sanoin.

Ja eräs vanhoista diakoneistani tuli ja otti minun hattuni. Minä katsoin alas, kun eräs vanha kunnon äiti istui siellä ruudullisessa essussaan. En tiedä, oletteko te koskaan nähneet taskua esiliinassa; hän kurkotti kätensä sinne ja otti sieltä… se tapahtui laman aikana, siis, ymmärrättekö? – ja sellaisen kukkaron, joka napsautetaan siitä päältä; hän alkoi hamuilla kolikoita sieltä, ja oi-voi, minä en kestänyt sitä. Sanoin: ”Oi, minä vain kiusoittelin teitä, en tarkoittanut sitä.” Siinä olin lähimpänä uhrilahjan ottamista.

Ja herra Ryan, eräs vanha kaveri Dowagiasta, Michiganista, jolla oli pitkä tukka, ja hän ajoi polkupyörällä, ja hän antoi sen minulle ja minä sain kymmenen senttiä maksavan maalipurkin, maalasin pyörän, ja möin sen viidellä dollarilla; eikä minun tarvinnut sitten loppujen lopuksi ottaa uhrilahjaa. Sellaista se oli.

23 Minä olin partioimassa, ja minä olin luonnonsuojelualueella; ja tulin eräälle joelle, ja muistin että eräs veli oli sen toisella puolella, ja hän oli sairas ja oli lähettänyt hakemaan minut paikalle rukoilemaan hänen puolestaan. Ajattelin, että se oli hyvä hetki ja lähdin kävelemään erään mäen poikki. Pellolla oli pieni pusikon tapainen; ja kun minä pääsin puoleen väliin peltoa, noin 500 jaardin, tai ylikin, päähän, vaan mikäs sieltä nousikaan ylös kuin tuo sama sonni, joka oli tappanut sen värillisen miehen. Ja siellä se seisoi, noin 30, 40 jalan päässä minusta. Ja se… Siellä makaili muutamia lehmiä; sonni nousi ja puhahti, ja katsoi minua, ja minä havaitsin sonnin.

Siis, minun olisi pitänyt kantaa asetta, mutta, höh, eihän minulla ollut. Ja minä katselin taaksepäin aidalle; sinne oli liian pitkä matka juosta, eikö ollut puutakaan johon mennä; ja niinpä minä ajattelin, että silloin tämä saattoi olla loppuni. Katsoin sitä; ja tiedättekö… tämä ei ole vitsi; kun minä katsoin sonnia, niin se laski päänsä, ja puski maata sarvillaan ja heitti maata päällensä ja se lähti tulemaan… Siis, sonnin vihaamisen sijaan, minusta tuntui siltä, että oli hyvä, ettei minulla ollut asetta; minä rakastin sitä. Siis, se tuntuu oudolta. Minä haluan, että te muistatte tämän; minä rakastin tuota kaveria; ajattelin: ”Kaveriparka, minä olen hänen alueellaan; olen hänen reviirillään, se oli nukkumassa ja minä herätin sen; se joutui nousemaan ylös minun takiani.”

Ja minä sanoin sille; en tietoisesti, sanoin: ”Jumalan luomus, minä

olen Jumalan palvelija, olen matkalla rukoilemaan yhden Jumalan sairaan lapsen puolesta. Nyt, et sinä häiritse minua ollenkaan, koska minä olen Jumalan palvelija. Siis, minä olen pahoillani, että häiritsin sinua; Jeesuksen nimessä, pane vain pitkällesi."

Ja se sonni, en pelännyt tippaakaan sitä sonnia, kuin sitä miestä sinä iltana, tai veljiäni, jotka istuvat täällä tänä iltana. Ja se sonni juoksi minua kohti, kunnes pääsi noin 10 jalan päähän minusta ja pysähtyi, enkä minä ollut yhtään enempää peloissani, kuin olen nyt; ja se tuli aivan liki minua ja pysähtyi ja katsoi sinne ja tänne lopen uupuneena; ja minä katsoin sitä, ja ajattelin: "Kaveriparka." Se kääntyi ympäri ja käveli pois ja asettui lepäämään maahan, ja minä jatkoin matkaani aivan sen vierestä.

Rakkaus voittaa minkä tahansa. "Kielilläpuhuminen lakkaa; profetoiminen katoaa", mutta kun rakkaus tulee, se voittaa kaiken; niin Jumala rakasti maailmaa. Siinä te menette vikaan, ystävät. Älkää askarrelko niin paljon sen ympärillä onko teillä lahjoja vai ei vaan harjoittakaa tuota todellista rakkauden lahjaa, niin te olette parempia…

24 Koska jouduin jo näin kauas, voin saman tien sanoa muutakin; monet teistä ovat tulleet minun kotiini rukoiltavaksi, ja minä haluaisin… minä yritin leikata ruohoa etupihalla; ja minä ajan muutaman kierroksen ja sitten ryntään… Autolastillinen ihmisiä tulee rukoiltavaksi, ja minä säntään sisään riisumaan haalarini ja panemaan muuta vaatetta päälleni ja sitten menen rukoilemaan ihmisten kanssa ja… Siis, etupihan ruoho kasvaa ennen kuin pääse takaisin leikkaamaan. Niinpä, minä olin taas takapihalla eikä siellä ollut ketään, joten otin paidan pois päältäni; oli tosi kuuma; ja aloin taas ajaa leikkurilla niin kovaa kuin jaksoin. En ollut huomannut isoa ampiaispesää, joka roikkui aidan nurkassa. Ja minä kolautin aitaa ja veljet ja sisaret, Jehova, Jumala tietää ja tuntee kaiken ja minut tämän pyhän pulpetin ääressä; hetkessä minä olin aivan ampiaisten peitossa.

Noiden ampiaisten vihaamisen sijaan, minä ajattelin: "Pienet kaveriparat, no mutta, minähän häiritsin niitä; siinähän on heidän kotinsa. Jumala on luonut ne, ja minä… Se on niiden koti"; ja minä sanoin: "Jumalan pienet luomukset, olen pahoillani, että häiritsin teitä; mutta siis, minä olen Jumalan palvelija, ja minulla on kiire; on monia Jumalan sairaita lapsia, jotka tulevan tänne rukoiltavaksi; minun pitää pitää kiirettä." Ja minä ajoin leikkurilla edestakaisin, ja nuo ampiaiset pörräsivät minun ympärilläni – olin ilman paitaa, ja ne olisivat tappaneet minut; yksikin

niistä olisi voinut tyrmätä minut – valtavan isoja kavereita.

Ja nuo ampiaiset lentelivät minun ympärilläni ja minä vain jatkoin leikkaamista rakastaen noita pikkuisia olentoja, ja ne kiersivät vain ympäri, ja lähtivät saman tien, viivasuorassa jonossa pesäänsä noin vain, Herran Jeesuksen nimessä.

Mistä oli kyse? Rakkaus voittaa kaiken. Rakastakaa Herraa kaikesta sydämestänne, kaikesta sielustanne, kaikesta mielestänne, kaikesta voimastanne, niin usko seuraa tuota rakkautta.

25 Siis huomatkaa; Aabrahamin piti uskoa Jumalaa, järjestyksessä – rakastaa Jumalaa uskoakseen häntä. Kun te rakastatte häntä, niin mitä enemmän te häntä rakastatte, sitä enemmän siitä kertyy uskoa. Ja siis, eilisiltana me jätimme Aabrahamin sinne, missä Jumala ilmestyi hänelle, nimellä Jumala Kaikkivaltias, kun hän oli 90-vuotias, Rintana, El Shaddaina.

Siis, meille selvisi, että kun hän oli ollut El Shaddai Aabrahamille… Aabraham, vanhana miehenä, yhä uskoi, piti kiinni lupauksesta… tarttui kiinni ikuiseen elämään; tarttui kiinni jokaiseen Jumalan lupaukseen ja piti siitä kiinni.

Juuri sitä Jumala sanoi tarkoittavan se, että Hän oli El Shaddai. Vauva tarttuu kiinni äidin rintaan ja on tyytyväinen, kun saa imeä äidin voimaa omaan ruumiiseensa; ja se imee äidin voimaa omaan ruumiiseensa, jos se on voimaton, kärttyinen, uuvuksissa, se imee äidin voimaa itseensä.

Siis Jumalan sana on hänen rintansa, ja me tartumme siihen ja imemme Jumalan lupauksista voimamme takaisin. Jatkakaa vain toistamista: ”Minä olen Herra, joka parantaa sinut.” Voi, minkä muutoksen se saakaan aikaan, kun te uskotte sen.

26 Siis, me näemme, että Aabraham… Loot erkani hänestä ja joutui vaikeuksiin. Kuinka kaunista, minkä minä haluan teidän näkevän kuvana Jumalan rakkaudesta: Kristus, joka lähtee etsimään luopiota ja syntistä; nuo kuninkaat, vihollliset tulevat ja kaappaavat Lootin vaimon, ottavat mukaansa Sodoman kuninkaat ja menivät matkoihinsa. Ja Aabraham, heti, kun hän oli saanut tietää, että vihollinen oli ottanut hänen veljenpoikansa, Lootin vangiksi, katsokaapa sitä(!), Aabraham kokosi koko palvelusväkensä ja lähti ajamaan vihollista takaa, vangitsi vihollisen, ja toi Lootin takaisin. Millainen kuva tämä onkaan meistä, langenneesta Aadamin suvusta! Vihollinen sai meidät haltuunsa, Ja Isä, Jumala otti tai-

vaan joukot ja lähti ajamaan takaa Paholaista, kunnes voitti sen, ja toi meidät onnellisesti takaisin. Millainen kuva pelastuksesta!

Ja Jumala… Toivoisinpa, että meillä olisi enemmän aikaa; toivoisin, että me voisimme – että kokoukset jatkuisivat pari viikkoa niin, että me voisimme päästä todella kaivautumaan tähän sananpaikkaan, ja se lisäisi uskoa.

Minä olen saamassa suuren teltan, jossa on istumapaikat 1200:lle. Meillä on aikomus pystyttää se, ja pysyä paikoillamme neljä–kuusi viikkoa kerrallaan niin, että me voisimme vain jatkaa.

27 Ja, huomatkaa tämä: kun Sodoma ja Gomorra oli tuhoutuneet… Meidän pitää nyt hypätä näiden monen hienon paikan yli; ja sitten me näemme, että seuraava, mitä tapahtui oli, että Aabraham oli keskellä hedelmätöntä, elotonta maata. Jumala ei ole luvannut meille pelkkiä hyviä asioita, vaan Jumala lupasi, että hänen armonsa kestää. Jumala ei ole luvannut viedä meitä kotiin mukavassa kukkaisvuoteessa. Katsokaa Jobin kärsivällisyyttä ja opetuslasten, ja kaikkia kautta aikojen, miten miehet ja naiset ovat kärsineet Kristuksen tähden. Ja tässä Aabraham istuu tammen alla pienessä teltassaan, keskellä hedelmätöntä maata, koska Loot oli valinnut laadukkaat maat. Ja Aabraham ja Saara istuskelivat siellä – ja eräänä iltapäivänä, Aabraham katsahti, ja kuitenkin piti kiinni Jumalan lupauksesta… hän seisoi lähellä puuta ja näki kolmen miehen seisovan… Aabraham meni heidän luokseen, kumartui maahan, miesten jalkojen eteen ja sanoi: ”Jos minä olen saanut armon sinun silmiesi edessä, jäisitkö hetkeksi tänne, ja istuisit puun alle varjoon, koska päivä on kuuma.” Se oli kohteliaisuutta; hän sanoi: ”Minä haen vähän vettä ja pesen jalkasi ja minulla on leivottuna palanen leipää teille; virkistäytykää, niin voitte sitten jatkaa matkaa.” Se on vieraanvaraisuutta tuntemattomia kohtaan. [Hepr. 13:2.]

28 Siis huomatkaa, Aabraham odotti lupauksen toteutumista, ja hänessä oli jokin, joka ymmärsi, että he olivat enemmän kuin vain kolme miestä, sillä heistä yksi oli Kaikkivaltias Jumala itse, ja ne muut kaksi olivat enkeleitä.

Ja hän livahti ripeästi telttaan ja sanoi: ”Saara, mene jauhotynnyrille ja ota vähän jauhoja ja vaivaa se joutuin, tai siivilöi nopeasti, ja valmista joutuin vähän happamattomia kakkuja. Ja hän riensi karjatarhaan, tutki, kunnes löysi lihavimman vasikkansa, kirnusi vikkelästi vähän maitoa ja sai vähän voita, teurasti vasikan ja valmisti sen ja sai vähän vasikanpais-

tia, leipää, hieman voita, kirnupiimää vei ne ulos ja asetti ne Jumalalle ja kahdelle enkelille syötäväksi. Aamen.

Voi tavaton, kun minusta tuntuu tällä hetkellä uskonnolliselta! Ajatelkaa: Jumala vieraili kuolevaisen ihmisen luona, oi, se saa minun pienet pyöräni pyörimään; katsokaa sitä!

29 Siis, Aabraham istui vieressä ja tarkkaili heitä, ehkä otti pikku puskan ja hätisteli kärpäsiä pois, kun miehet söivät. Teettekö te koskaan niin? Me teimme kotona usein niin; meillä maaseudulla oli pikkuinen kärpäsrisu, ennen kuin oli näitä verkko-ovia, tai varaa hankkia sellaisia.

Ja niin Aabraham tarkkaili enkeleitä ja Jumalaa kun he söivät, ja Jumalan selkä oli käännettynä ovea kohti ja hän sanoi: "Aabraham, missä Saara on?"

"Hän on teltassa" Aabraham vastasi.

Jumala sanoi: "Tähän samaan aikaan ensi vuonna, minä palaan luoksesi", ja Saara, melkein 100 vuotias, "Minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan."

Ja Saara – tässä se tulee, kuunnelkaapa, Saara, sisällä teltassa, nauraht, Jumalan selän takana, tuo Mies istui siinä, inhimillisenä olentona, ja söi vasikanlihaa, joi lehmästä saatua maitoa ja voita, söi leipää… Ja Jumala sanoi: "Miksi Saara nauroi?" Hän oli silloin Hänen selkänsä takana. Miksikähän te epäilijät nimittäisitte sellaista? Telepatiaksiko? Saaran ajatusten lukemiseksiko? Joka tapauksessa, Jumala teki niin.

Saara pelästyi; hän sanoi: "Ei, en – en – en minä nauranut." Herra sanoi: "Oi, kyllä sinä vain nauroit." Hän tiesi, mistä puhui. Aamen. Eikö ole ihmeellistä? Sana on niin todellinen ja yksinkertainen.

Syönnin jälkeen, Herra sanoi: "Salaisinko minä jotain Aabrahamilta? Minäpä kerron, minä olen tekemässä." Ja hän paljasti, että Sodoman synnit olivat ulottuneet jo taivaaseen asti; parku oli suuri; hän aikoi tuhota ne. Ajatelkaa sitä, että… Sitten hän lähti ylös; katosi Aabrahamin näkyvistä. Enkelit jatkoivat matkaa.

30 Voi, eräs saarnaaja sanoi minulle kerran; hän sanoi: "Veli Branham, uskotko sinä todellakin, että se oli Jumala?"

Ja minä sanoin: "Ei kyse ole siitä, sanoinko minä niin." Sana sanoo niin."

Ja katsokaa, se on isoilla kirjaimilla [KJV: L-O-R-D] Herra: valtias, taivaan ja maan – Herra Jumala.

No, hän sanoi: ”Mitenkäs sellainen oli mahdollista?”

No, minä sanoin: ”Sinä rajaat Jumalan oman teologiasi sisään.”

Jotkut ihmiset eivät vain voi… Me emme ehkä voi huutaa kumoon Jerikon muureja; eikä meillä ole Joosuan uskoa ylittääksemme Jordanin; emmekä me kykene uskomaan niin kuin Hanok, joka kävi eräänä iltapäivänä Jumalan kanssa pienellä kävelyretkellä, pikku vaelluksella, ja kyllästyi maailmaan ja jatkoi saman tien Jumalan kanssa kotiin.

31 Jumala on kaikkivaltias [/kaikkivoipa]. Siis, mistä se ruumis oli tehty? Vähän kalsiumia, kalia… Jokin aika sitten, Memphisissä, Tennesseessä… Minä pidän taiteesta, ja näin siellä museossa analyysin 160 paunaa [~ 68 kg] painavan miehen ruumiista, jonka arvo oli noin 84 senttiä. Siinä oli kalkkia yhden kananpesän valkaisuun, ja no, siis vain hieman sen kaltaisia aineita.

Siinä seisoi myös pari poikaa, he… Toinen katsoi toista ja sanoi: ”No, John, mehän emme ole kovinkaan arvokkaita, vai mitä?”

Mutta, pankaapa 500 dollarin minkkiturkki tuon 84 sentin päälle, ja kävelkää kadulla nenä niin pystyssä, että jos sataisi, te hukkuisitte; ja jos te kuulutte johonkin mahtavaan seurakuntaan, niin johan tuosta 84 sentistä välitettäisiin kovasti; ja mistä siinä on kyse? Pelkkä vähäinen kourallinen tuhkaa, ja se sulkee sisäänsä sielun, joka on kymmenien tuhansian maailmoiden arvoinen. Te ette tule ajatelleeksi sitä.

”Pelkkää maata olet sinä; maaksi sinun pitää tulla jälleen”, ei sanottu sielusta. Kyllä, 84 senttiä on ihmisruumiin arvo.

32 Jumala ainoastaan kurotti maahan, otti kourallisen atomeja ja kourallisen kalsiumia ja kourallisen kosmista valoa ja puhalsi ne yhteen ja rakensi kolme ruumista ja hän itse ja kaksi enkeliä astuivat niihin – ja he söivät. Sellainen on meidän Jumalamme!

Mitä te olette… Mitä ylösnousemus on; onko se sitten jokin mysteeri? Jos Jumala, joka voi tulla avaruudesta, joka täyttää koko aurinkokunnan avaruuden ja enemmänkin… aamen. No, eihän hänelle ole temppu eikä mikään puhua, niin mitä tahansa voi tapahtua! Silloin, jos hän tuntee sinut nimeltä…

Kuunnelkaa; kuten minä sanoin jonakin iltana siitä, mitä minun vaimoni sanoi minulle – minusta oli tulossa kalju, ja minä kerroin hänelle, etten ole menettänyt yhtäkään hiuksistani.

Hän sanoi: ”Missä ne sitten ovat?”

Ja minä sanoin: ”Missä ne olivat, ennen kuin minä sain ne? Ne ovat siellä odottamassa, kun minä tulen niiden luokse.” Ja samoin tulee tämä keho katoamaan, ja jonain päivänä siitä ei tule olemaan hitustakaan jäljellä, mutta jokainen atomi, joka sitä pitää kasassa, jokainen hitunen maaöljyä, ja kaikki kosminen valo – Jumalalla oli ne hallussaan, kun hän loi maailman, ja hän tulee antamaan ylösnousemuksen päivänä sen [kehon] takaisin kuolemattomassa olomuodossa, kun hän kutsuu nousemaan kuolleista. Aamen. Siis, mitä te pelkäätte? Teidän pitäisi olla onnellisimpia ihmisiä maan päällä; tavaton! Jumala, joka hallitsee kaikkia alkutekijöitä… Ne ovat kaikki hänen; hän loi ne ensin, ennen kuin hän loi sinut. Sinä olet osa hänen luomustaan, kun hän loi kaikki nuo asiat; sitten, hän otti vähän niitä ja muovaili ja rakensi sinut…?…

33 Huomatkaa, Jumala osoitti Saaran ja Aabrahamin kautta jotakin, jota hän tulee tekemään kaikille ihmisille; uskotteko te sen? Tässä on taas hetkisen aikalisän paikka.

Minä haluan kysyä teiltä jotakin; isä, muistatko, miltä äiti näytti silloin, kun sinä menit hänen kanssaan naimisiin? Ja muistatko sinä, miltä isä näytti, kun sinä menit hänen kanssaan naimisiin, äiti? Hienonnäköinen, komea mies, ja hiukset kammattuna taaksepäin. Miten kauniit äidin silmät olivatkaan; sinä astelit alttarille ja nielaisit syvään katsoessasi häntä.

Minä muistan, kun menin naimisiin. Minä katsoin vaimoani, ja minun sydämeni löi todella tiuhaan tahtiin ja… en voinut; minä olin vähän ujo; minä en pystynyt pyytämään häntä menemään kanssani naimisiin ja niinpä minä kirjoitin kirjeen hänelle ja hän kelpuutti sen. Ja sitten, kun me… Muistankohan minä, kun menin naimisiin, miten kaunis hän oli? Mutta tiedättekö mitä? Jonain aamuna te nousette ylös ja sanotte: ”Äiti, noiden sinun viehättävien silmiesi alla on ryppyjä.” ”Isä, sinulle on tulossa harmaita hiuksia.” Kuolema on astunut peliin. Se tulee saavuttamaan teidät.

Jumala maalasi kuvan, ja sanoi: ”Siinä ne nyt ovat. Eivätkö olekin kauniita? Se on minun käsityötäni. Siis, kuolema, anna mennä, sinä voit viedä ruumiin.”

34 Kuunnelkaapa nyt, Aabraham ja Saara olivat vanhoja ihmisiä. Raamattu sanoo, että he olivat tulleet iäkkäiksi. Siis, se, mitä Jumala osoitti Aabrahamin kautta ja mitä hän teki Aabrahamille ja Saaralle, hän tulee tekemään koko Aabrahamin siemenelle. [/kaikille Aabrahamin jälkeläi-

sille.]

Siis, Raamattua pitää lukea rivien välistä; tiesittekö te sen? Siinä meidän oppineemme tekevät virheen. Näin on. Jeesus sanoi: ”Minä olen salannut nämä viisailta ja älykkäiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille; [Matt. 11:25] – sellaisille, jotka haluavat oppia.”

Huomatkaa: olkaa lapsia; unohtakaa kaikki, mitä te olette koskaan tietäneet, tunteaksenne Kristuksen. Ja huomatkaa tämä, kun minä olen ulkomailla, minun vaimoni kirjoittaa minulle kirjeitä ja sanoo: ”Rakas Billy, täällä minä olen, tänä iltana minä ajattelen sinua.” Siis, sen hän panee paperille, mutta minä rakastan häntä niin paljon, että kykenen lukemaan rivien välistä – ymmärrättekö? Kyse on rakkauskirjeestä; siitä syystä minä yritän sanoa teille: rakastakaa Häntä. Kyse on rakkauskirjeestä, jonka te luette; Jumala kirjoitti sen teille; se on salattu fiksuilta ihmisiltä; teidän pitää tulla yksinkertaiseksi lukeaksenne sitä. Näin se on.

35 Kuunnelkaapa tätä hetki; kenties minä palaan tähän. Minä otan nyt esiin tämän rakkauskirjeen, ja paljastakoon Herra sen meille; ymmärrättekö?

Kuunnelkaapa; Aabraham – siis, tiedättekö te, mitä Jumala teki Aabrahamille ja Saaralle? Tämä voi olla outoa, mutta hän muutti heidät takaisin nuoreksi mieheksi ja naiseksi jälleen. Tiesittekö te sen? Niin hän teki; varmasti teki.

Siis, kuunnelkaas; minä saatan kuvitella, miten Aabraham herää seuraavana aamuna ja sanoo: ”No, tiedätkö Saara mitä? No, siis, sinun – sinun – sinun – sinun – sinun silmiesi rypyt ovat hävinneet kasvoistasi.”

Ja Saara sanoo: ”Siis, ”iskä”, ohoh, tiedätkö mitä? Sinun hartiasi eivät ole enää kumarassa.”

He olivat muuttuneet. Jumala voi tehdä mitä vain; kuunnelkaas, he lähtivät sieltä, ja menivät Gerariin. Katsokaa, kuinka kaukana se on; 300 mailin päässä. [~ 483 km.] Aikamoinen matka vanhalle miehelle ja pikkuiselle, hattupäiselle mummelille, jotka olisivat kulkeneet tutisten pitkin teitä. Ja siis, outoa jutussa oli se, että kun he pääsivät filistealaisten maahan, kuningas Abimelek, oli jahtaamassa itselleen lemmittyä; ja siellä oli noita kauniita filistealaistyttöjä; ja kun hän näki Saaran, isoäidin, köpöttelevän keppi kädessä, hän olisi muka rakastunut häneen. Höpsis.

Hän sanoi: ”Tässä on hän, jota minä olen odottanut.”

Aabraham sanoi: ”Onpa sinua kaunis katselle, Saara.” Satavuotiasta;

näettekö? Teidän pitää lukea rivien välit. Hän oli todella kaunis. Hän oli muuttunut takaisin nuoreksi tytöksi.

36 Siis, katsokaa, lukijat, te ehkä kritisoitte tätä; siis, katsokaapa, jos nainen on satavuotias, melkein satavuotias, Jumala… hän oli ollut hedelmätön koko ajan. Jumalan piti luoda häneen jotakin, koska hänen kohtunsa oli kuoleutunut. Pitääkö se paikkansa? Jos Jumala sai sen aikaan… täällä on sekalaista yleisöä… Siis, minä en ajatellut puhua tällä tavalla, mutta, että nainen saisi lapsen, siis, kun lapsi syntyy, naisella täytyy olla uusi sydän. Se satavuotiaan naisen sydän, ei olisi kestänyt lyödä loppuun asti; eikä ollut myöskään maitokanavia; silloin ei ruokittu pullolla; naiset eivät tupakoineet silloin, eikä tarvinnut ruokkimiseen pulloa; ne piti ruokkia vanhalla – oikealla tavalla. Näin on.

Niinpä… Se pitää paikkansa, te tiedätte, että se on totta. Suurin, kommunistinen… Siis, pahin, siivottomin juttu, mitä koskaan on tehty: että nainen polttaa savukkeita. Se on minun mielipiteeni; näin asia on.

Minä haluan sanoa muutakin; ja minulla on myös mielipide miehestä, joka sallii vaimonsa polttaa. Se osoittaa, kuka se pomo on; täsmälleen. Hän on…?… sinulle. Minä en sanonut tätä syyttääkseni; en tarkoita sitä sillä tavalla. Minä tarkoitan, että se on totta. On häpeällistä nähdä se, miten miehet… Hehän ovat nynnympiä kuin heidän naisensa; kuka ylipäätään määrää talossa? Pitää paikkansa?

Saara oli kaunis… Siis, teidän pitäisi hävetä, leidit; minä tarkkailen, kenen kasvot alkavat punoittaa. Minä olen täällä ylhäällä; minä voin tarkkailla teitä täältä. Tämä saattaa kirpaista vähän, mutta se tekee teille hyvää.

37 Kuulkaa, Saara oli jälleen kaunis nainen, ja Abimelek rakastui häneen. Jumala oli muuttanut Saaran. Hänestä oli tullut taas nuori nainen – ja Aabraham; se kävi ilmi. He saivat aikaan lapsen; Jumala teki sen heille. Saara oli taas noin kolmikymmenvuotias. Ja sillä, mitä hän näytti Aabrahamissa ja muissa, hän osoitti, mitä hän jonain päivänä tekisi sinulle ja minulle – aamen – niille, jotka ottavat hänen lupauksensa vastaan ja nimittävät asioita, joita on olemassa, niin kuin niitä ei olisi, jos ne ovat vastoin Jumalan sanaa; aamen. Uskokaa Jumalaan; tarttukaa häneen; pitäkää hänestä kiinni; asettakaa kurssinne kohti taivasta; katsokaa Golgatalle, teidän uskonne alkajaan ja täyttäjään, eikä mihinkään tieteelliseen kirjaan.

Siis, katsokaa Golgataan. Kuunnelkaa hetkinen; minä puhun että hän

oli nuori nainen – varmasti Saara oli, ja Aabraham oli nuori mies. Siis, katsokaa, he tuottivat Iisakin maailmaan, ja kun Iisak oli 45-vuotias, Saara kuoli ja sitten Aabraham nai toisen naisen, ja sen jälkeen, muistaakseni, hänellä oli joko seitsemän tai yhdeksän poikaa, ja tyttöjä lisäksi; varmasti oli. Jumala muutti hänet jälleen nuoreksi mieheksi. Se on Jumalan sanaa. Minä uskon siihen; kyllä vain.

Katsokaapa Aabrahamia, kun hän sanoi … hän oli siis paljon alle, ennen kuin hän oli 145, kun hän oli vielä 85, hän ei pitänyt ruumistaan vielä kuoleutuneena. Oi, Hän [Jumala] on ihmeellinen!

38 Siis, kun tuo pieni poika oli syntynyt, Jumala oli osoittanut, että kun Aabraham oli pitänyt kiinni näin monta vuotta… Kun Iisak oli 12-vuotias, Jumala oli sanonut: "Nyt, Aabraham, minä tulen jonain päivänä näyttämään noille Cadle Tabernaakkelin ihmisille, että minä pidän lupaukseni; ja näytän maailmalle, että sinä uskoit minuun. Minä haluan, että sinä… Minä olen tehnyt sinusta monien kansojen isän, ja tästä pojasta, hänestä, Iisakista, minä kutsun siemenen. Ja minä sanon näin: 'minä haluan, että sinä viet hänet tuonne kauas, ja tapat hänet.'"

Aabrahamin ainoa toivo oli Iisak. Minä voin hyvin kuvitella, ettei Aabraham voinut kertoa siitä Saara paralle, että hän aikoi ottaa tämän ihanan pienen 12-14-vuotiaan pojan, jonka kutrit ulottuivat olkapäille ja… Hänen ainoa lapsensa, ja he molemmat, Saara ja hän, olivat tulossa taas keski-ikäisiksi ja… No, miten sen voi tehdä, ottaa tuo raukka… ei voinut kertoa Saaralle, ja niinpä hän keräsi polttopuut nippuun, ja pani ne muulin selkään, ja otti muutaman palvelijan mukaan.

39 Ja huomatkaa nyt, hän lähti kolmen päivän matkalle, ja katseli kauas ja näki vuoren, jonne hän aikoi mennä uhraamaan… Iisakin uhriksi. Siis, tavallinen mies pystyy kävelemään miten vain 25 mailia päivässä. Minä olen kävellyt 30 monena päivänä; mutta yleensä, nykyään, kaikkialle mennään autolla, mutta silloin ihmiset kävelivät. Ja jos hän lähti kolmen päivän matkalle, hänellä oli vähintään 75 mailin paluumatka. Ja sitten; hän näki vuoren siellä kaukana, sinne oli ehkä vielä toiset 25 mailia. Nyt hän oli 100 mailin päässä ihmisyhteisöstä.

Tätä minä rakastan: I Moos. 22. Hän oli saapumassa perille; kuunnelkaa tarkasti, Silloin, kun hän tuli vuoren lähelle, hän sanoi palvelijoille… Hän otti puut – täydellinen esikuva Kristuksesta ja Jumalasta. Hän laittoi puut Iisakin harteille, otti tulen käteensä; ja katsokaa tätä nyt; oi miten minä rakastankaan tätä. Oi, Hän [Jumala] on niin ihmeellinen!

Aabraham sanoi: ”Jääkää tähän; minä ja poika menemme edemmäksi palvomaan; minä ja poika kyllä palaamme.” Kunnia! Minun vain oli annettava sen tulla.

Kuunnelkaapa; miksi Aabraham sillä lailla teki? Raamattu sanoo, että hän sai Iisakin kuin kuolleista nousseen, hän tiesi, että Jumala kykeni herättämään hänet henkiin. ”Miten Iisak muka palaisi takaisin, Aabraham? Sinähän olet tappamassa häntä. Miten hän muka palaa sinun kanssasi takaisin?” Mutta hän piti kiinni Jumalan sanasta tietäen, että Jumala oli luvannut hänelle, että Jumala tulisi tekemään jotakin Iisakin kautta; hän ei tiennyt mitä; eikä hänen asiansa ollutkaan tietää; hän vain jatkoi kulkuaan.

No, on… ”Miten Jumala tulee parantamaan minut?” Minä en tiedä, mutta jatka eteenpäin. ”Miten minä voin kertoa äidilleni, että olen pelastunut?” En minä voi sanoa sitä sinulle. ”Miten minä voin kertoa työtovereilleni, että minä sain Pyhän Hengen, ja synnyin uudesti?” Minä en voi sanoa. Kulje eteenpäin; jatka vain matkaasi; jatka eteenpäin, ja jätä kaikki muu syrjään, kulje kohti Golgataa.

40 Sitten jatkettiin ylös vuorta; poika, puut olalla – vertauskuva Jumalasta, joka on antamassa ainokaisen Poikansa vuosien päästä; Jumala näytti, mitä tulisi tekemään. Oi, minä rakastan sitä todella. Ja kun hän pääsi kukkulan laelle, hän löysi ison kiven alttariksi, asetteli puut, teki tulet; pikku Iisak sanoi: ”Isä.”

Hän vastasi: ”Tässä olen, poikani.”

”Tässä ovat puut; tässä on alttari; tässä on tuli, mutta missä on lammas polttouhriksi?” hän kysyi.

Oi, tuon vanhan patriarkan sydäntä; vavisten, veitsi vyöllään, valmiina riistämään oman poikansa hengen; hän sanoi: ”Jumala kyllä katsoo itselleen lampaan polttouhriksi. Minun asiani ei ole väitellä siitä tai tästä tai mistään. Jumala hankkii; hän lupasi.”

Jos hän lupasi… ”Miten minun on mahdollista, veli Branham, kun tämä minun käteni on halvaantunut?” ”Miten minulle on mahdollista, kun en ole nähnyt vuosiin?” Minä en tiedä, mutta Jumala lupasi sen. Voi tavaton! Saitteko tämän sydämeenne? Me… Oletteko te Aabrahamin jälkeläisiä? Antakaa uskon tulla teihin te Aabrahamin siemen.

41 Huomatkaa, sitten hän ottaa tämän pikkupojan, sitoo hänen kätensä ja jalkansa; Iisak ei sanonut sanakaan; uskollinen kuolemaan asti, aivan,

kuten Jeesus ristillä. Aabraham asettaa hänet alttarille, vetää veitsen esiin, kenties kyynelet valuvat pitkin hänen poskiaan, asettaa kätensä pojan päälle, vetää sitä kutreista, kohottaa veitsen tällä tavalla, nostaa kätensä syöstäkseen veitsen oman poikansa kurkkuun, koska Jumala on käskenyt hänen tehdä sen. Juuri samalla hetkellä, kun hän oli valmistautunut toimimaan Jumalan käskyn mukaan, Pyhä Henki tarttuu hänen käteensä ja sanoo: "Aabraham, pysäytä kätesi; minä tiedän, että sinä rakastat minua." [Nauhassa tyhjä kohta.]

Lähes samaan aikaan, aivan hänen yläpuolellaan on pässi, joka on tarttunut sarvistaan pensaaseen, päästi määkäisyn. Halleluja; voi tavaton; "halleluja", joka tarkoittaa: "ylistys Jumalallemme." Mitä siinä tapahtui? Aabraham menetti poikansa, meni ja otti pässin, ja uhrasi sen hänen sijastaan. Minä haluan kysyä teiltä jotakin, ystävät; Aabraham pani sen paikan nimeksi "Herra näkee"; Herra järjestää itselleen uhrin. ["Jehovahjireh" KJV I Moos. 22:14]

Mistä se pässi tuli? Aabraham oli satojen mailien päässä ihmisasutuksesta; ja lisäksi, se pässi ei olisi voinut olla siellä; sudet ja leijonat ja muut, olisivat syöneet sen. Ja toiseksi, tämä tapahtui ylhäällä vuorella, eikä siellä ole vettä. Mistä se pässi oli peräisin? "Herra näkee", Luoja, loi sen lampaan puhumalla. Jumala on aina läsnä. Hän… Tuo lammas syntyi hetkessä, ja seuraavassa hetkessä, se kuoli. Kun yksi ihminen otti Jumalaa hänen sanastaan kiinni, Jumala järjesti asian. Ja hän on yhä tänä iltana "Herra näkee", joka järjestää uhrin joka kerta, kun mies tai nainen ottaa kiinni hänen sanastaan, ja astuu esiin sen turvin, ja nimittää sitä totuudeksi.

Minusta tuntui, että joku sanoi, että se oli näky; se ei ollut näky, se oli pässi. Aabraham pani sen alttarille ja tappoi sen, ja siitä vuosi verta; se oli pässi. Jumala, Luoja loi sen sanalla, ja hän voi tehdä saman tänä iltanakin, voi luoda puhumalla voiman ja Pyhän Hengen toiminnan muuttaakseen syntisen pyhäksi. Hänen kaikkivoipaisuutensa on paikalla; hänen läsnäolonsa on täällä; hän on täällä; hän on yhä "Herra katsoo", "Herra näkee", "Herra hankkii [/järjestää /toimittaa].

"Miten minä voin pelastua, veli Branham, kun minä olen tehnyt…?" Jumala on järjestänyt. Miten minä voin parantua? Jumala on hankkinut pässin. Uskotteko te sen? Rukoillaan yhdessä.

42 Meidän taivaallinen Isämme; me kiitämme sinua näistä kaikista verrattomista esimerkeistä. Paavali – tuo heprealaiskirjeen kirjoittaja sanoi:

”Koska meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi…”, oi Jumala, suo meidän tänä iltana, kun me elämme ajan päättymisen hetkiä… monia tuhansia ja lukemattomia Jumalan ihmeitä on tapahtunut tuosta hetkestä lähtien, tuolla vuorella, kun Jumala esitteli itsensä nimellä ”Herra hankkii”… Sinä olet hankkinut meille Pyhän Hengen; sinä olet hankkinut meille parantumisen; sinä olet hankkinut meille pelastuksen; sinä olet hankkinut meille ilon, ja Jumala, kiinnipitävin käsin, me otamme jokaisen Golgatan lupauksen henkilökohtaiseksi omaisuudeksemme. Suo se, Isä.

43 Ja kun päämme on painettu, minä tunnen vetoa esittää tämän kysymyksen. Te olette viettäneet täällä minun kokouksissani monta iltaa. Oletteko te vailla Kristusta, vailla Jumalaa, tänä iltana? Tekisittekö tämän, mikäli te olette vakuuttuneet sydämessänne, että hän on järjestänyt teille tien ulos tuosta elämästä, ja elää toisenlaista elämää? Oletteko te vakuuttuneet siitä, että Hän on täällä? Jos olette, sujauttaisitteko te kätenne ylös ja sanoisitte: ”Jumala, ole minulle, syntiselle, armollinen, minä olen aivan tässä paikallani, ja haluan ottaa Jeesuksen vastaan Pelastajanani”? Nostaisitteko kätenne, olittepa missä tahansa tässä rakennuksessa?

Jumala teitä siunatkoon, rouva. Onko muita? ”Hellästi Jeesus nyt kutsuvi, kuulkaa.” Ettekö te, kenties… Jumala teitä siunatkoon, rouva. Ehkä ennen huomisaamua, lääkäri tulee sanomaan: ”Siis, sydänkohtaus. Hän on kuollut.”

Kun te lähdette tällaisesta kokouksesta, johon Jumala on tullut joka ilta, ja ilmestyy… Jumala sinua siunatkoon siellä takana, poika, sinun kätesi nähtiin.

”Jumala, ole minulle, syntiselle, armollinen.” Minä näen sinut siellä, poika. Jumala sinua siunatkoon, veljeni.

Sanokaa: ”Pelastaako se minut?” Kyllä vain. Teidän uskonne Jumalaan pelasti teidät. Minä näen teidät, herra, Jumala teidän sydäntänne siunatkoon. Näen teidän kätenne siellä takana; minä näen teidät siellä, rouva; Jumala teitä siunatkoon; Jumala teitä siunatkoon, rouva; ja teitä, herra, Jumala siunatkoon teitä; Jumala teitä siunatkoon, herra. Juuri noin. Käsiä nousee kaikkialla rakennuksessa. Jumala teitä siunatkoon, rouva, minä näen ja te molemmat kurotatte aivan kohti taivasta. Jumala, ole armollinen. Hän antaa. Hän hankkii. Hän tarjoaa. Hän näkee. Jumala sinua siunatkoon, pieni poika. Minä näen sinut, kultaseni.

44 Mitä Jeesus sanoi? Johannes 5:24: ”sillä joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään.”

Jumala teitä siunatkoon, herra; noin tekemällä, jos se tuli käden alta vilpittömästä sydämestä, kuten uskon, teillä on nyt ikuinen elämä.”

”Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; eikä kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä vedä häntä; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos; minä annan hänelle iankaikkisen elämän ja herätän hänet viimeisenä päivänä.” [Joh. 6:37; 44, 40] Miten helppo juttu se onkaan, luovut vain synnistäsi, nostat kätesi; siis, ihmiset eivät etsi, antakaa Jumalan hoitaa etsiminen. Jumala teitä siunatkoon, herra; Jumala näkee sen.

Mistä siinä on kyse? ”Ei kukaan voi, ellei minun Isäni vedä häntä.” Mikä se on, mikä kolkuttaa teidän sydämellenne? Voitteko te torjua sellaisen mahdollisuuden, täällä, kun te näette Jumalan tuovan itsensä julki joka ilta? Miten suurenmoista se onkaan!

45 Uskokaa ainoastaan, älkää epäilkö; uskokaa kaikesta sydämestänne. Onko vielä joku? Monet ovat heiluttaneet kättään… minä näen teidät, herra; Jumala teitä siunatkoon, äitini. Te olitte hetki sitten kuollut, ja nyt te elätte.

Minä en halua väitellä teologiasta, vaan minä sanon, mitä Raamattu sanoo. Jeesus sanoo: ”Sillä, joka kuulee minun sanani, ja uskoo häneen, joka on lähettänyt minut, on” – preesensissä – ”iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomiolle, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään.” Uskotteko te kaikesta sydämestänne? Olkaa sellainen kuin Aabraham oli; hän uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.”

Siis, sen jälkeen, kun hän oli uskonut Jumalaa, se luettiin hänen ansiokseen – Jumala antoi hänelle merkin hänen uskostansa; hän antoi hänelle ympärileikkauksen, joka oli Pyhän Hengen esikuva – sen jälkeen, kun hän oli uskonut Jumalaan. Hänet vanhurskautettiin uskon kautta, nyt hänet on sinetöity Jumalan valtakuntaan Pyhän Hengen kautta.

Kuinka moni täällä haluaisi – jota ei vielä ole sinetöity; Jumala ei ole vielä tunnustanut sinun uskoasi. Sinä et ole vielä syntynyt uudesti, eikä Jumala ole vielä tunnustanut. Vaikka, sinä olet jo tunnustanut uskosi, mutta hän ei ole antanut sinulle Pyhää Henkeä, uutta syntymää. Nostaisitko kätesi ja sano: ”Jumala, olisitko sinä minulle armollinen tänä iltana? Minä haluan…” Oi, Jumala teitä siunatkoon; onpa hienoa; todella

kymmeniä käsiä…

46 Taivaallinen Isä, sinä tunnet suurimmasta pienimpään jokaisen näistä; kaikki nämä miehet, naiset, joitakin nuoria naisia ja poikia – elämänsä risteyskohdassa, kohottavat kätensä. Miten ihana näky!

Me tiedämme, että täällä tabernaakkelissa on tällä hetkellä paikalla Jumalan enkeleitä, jotka seisovat tässä lähellä. Sinä olet murskannut kaiken sen, mikä olisi ollut meitä vastaan tuomiopäivänä, jos sinä kolkutit meidän sydäntämme ja me kieltäydyimme siitä.

Mutta, kaikki nämä kädet ovat nousseet, siksi, että ihmiset ovat ottaneet vastaan sinut ja he rakastavat sinua [Herra] Ja sinä…?… Jumala, sinun sanasi mukaan, minä luovutan heidät sinulle. Ja sinun sanasi, Herra, sanoo, että jos he tekevät sen, uskovat, ottavat vastaan, he saavat ikuisen elämän eivätkä joudu tuomiolle, vaan ovat siirtyneet kuolemasta elämään.

Me kiitämme sinua heistä, Isä, Me rukoilemme, että sinä kokoaisit heidät alttarin ympärille, ja voikoot he saada virkistystä Jumalan läsnäolosta; me pyydämme sitä Kristuksen nimessä, aamen.

47 Minä en tiedä, miltä teistä tuntuu, mutta minusta tuntuu siltä, että minun sisältäni olisi jotakin kuurattu pois, jotakin joka on pidätellyt minua. Pyhän Hengen pyhä tunne – tunnetteko te sen, tunnetteko te tuon pyhän tuntemuksen? Minä niin rakastan sitä. Evankeliumissa on jotakin, mikä puhdistaa – sieluja on pelastunut.

On jo myöhä; minä olin aikeissa kutsua… Minä luulen, etten kutsu rukousjonoa; minä luulisin, että vain seison juuri tässä ja teen juuri sitä, mitä Pyhä Henki haluaa minun tekevän. Uskotteko te minun kanssani?

Kuulkaa, teidän uskoonne vastattiin eilisiltana. Ja juuri, kun minä sanoin sen, jokin kosketti minun sydäntäni, ja sanoi: ”Juuri niin!” Te uskotte nyt. Te uskotte Jumalaan; ettekö uskokin? Kuulkaa, jokainen teistä siellä, kaikki te ihmiset siellä, minä en tunne teitä, en ole koskaan tavannut teitä; sen sijaan, että teidän tarvitsisi tulla tänne ylös, on kyse siitä, että te olette ymmärtäneet, että Jumala tarjosi mahdollisuuden ottaa hänen julistamansa sana vastaan. Uskotteko te sen?

Siis, Jeesus elää tänä iltana, ja hän on meidän keskellämme. Tuo sama Jumala, joka loi tuon lampaan Aabrahamille, joka oli ottanut kiinni hänen sanastaan; hän on täällä luodakseen, mitä tahansa, mikä kuuluu hänen siunauksiinsa, te pyydätte häntä tekemään. Pelastus, hän loi ihmi-

sille Pyhän Hengen kasteen; hän loi parantumisen; se on jo saatettu loppuun Golgatalla. Teidän pitää ottaa se vastaan.

48 Siis, painetaan päämme vielä, hetkiseksi; Antaisitko… sinä sisar, kuka sitten oletkin, joka soitat siellä… Olkaa todella kunnioittavia. Minä haluan sinun soittavan meille:

On läsnä suuri lääkäri,
tuo myötätuntoinen Jeesus.
Hän puhuu hervonneet sydämet riemuitsemaan,
ei muuta nimeä, kuin Jeesus.
Hänen nimensä karkottaa syyllisyyden ja häpeän,
oi, ylistäkää Jeesuksen nimeä!
Hän on täällä; tuo Rakastettu.

49 Siis, taivaallinen Isä; me olemme arvottomia. Meidät on luotu tästä maasta, ja arvottomia saamaan niitä asioita, joita me pyydämme, Herra. Mutta armosta sinä et välitä meidän arvottomuudestamme, emmekä me tunnustaudu arvollisiksi; me tunnustamme olevamme arvottomia. Me emme pyydä tuomiota [/oikeutta]; me pyydämme armoa, ja, rakas Jumala, että Jumala armo suotaisiin meille tänä iltana, siitä syystä, että nämä, kymmenet ihmiset kohottivat kätensä ottaakseen sinut vastaan henkilökohtaisena pelastajanaan. Jumala, minä pyydän sinua tekemään jotakin tämän sinun ylivertaisen lahjasi kautta, jonka minä, sinun hyödytön palvelijasi… enkä minä sano sitä, Herra, osoittaakseni nöyryyttä; sinä tunnet minun sydämeni; olisin hurskastelija jos sanoisin sellaista, jos se ei tule sydämestäni. Arvoton – mutta antaisitko ylivertaisessa armossasi tänä iltana, ihmisille kyllin uskoa, niin kuin sillä naisella oli siellä kaivolla, ja osoittaisit tälle yleisölle, että sinun palvelijasi sanat, joita minä olen sanonut sinun kuolleista nousemisestasi, ovat totta. Vahvistaisitko sinä sen, että se on tänä iltana totta, Jumala? Ilman – vaikka ihmiset eivät olekaan tässä minun lähelläni… soisitko sinä sen, Herra? Jeesuksen Kristuksen nimessä minä pyydän sitä.

50 Tämä on erikoinen tilanne; minä en sano, että Jumala, meidän Isämme, tekisi sen. Minä vain pyydän hänen armoaan. Olisitteko te rukouksessa vielä hetkisen? Minä haluan pyytää teiltä jotakin; kuinka monta sairasta ihmistä on täällä talossa? Nostaisitteko kätenne; siis, kuinka monta sairasta ihmistä?

Nyt, siis… Teillä on oikeus epäillä minun sanojani, mutta teillä ei ole oikeutta epäillä hänen sanaansa. Sinä teet syntiä, jos epäilet hänen sano-

jaan. Siis, nyt, minä sanoin, että Jeesus nousi kuolleista, ja tekee samoja asioita kuin hän teki silloin. Hän oli yleisön seassa; hän tunsi, että tuo nainen oli koskettanut hänen viittaansa, ja hän kääntyi naisen puoleen, ja sanoi – keksi, missä hän oli; Jeesus ei ensin tiennyt.

Hän sanoi: "Sinun uskosi on pelastanut sinut."

Minä haluan kysyä teiltä oppineet, onko tuo sama sana "pelastanut" ihan sama kuin sanassa "pelastus" tai "parantaminen"? Kreikan sana "sozo" – pitääkö paikkansa? Hän on "parantanut" fyysisesti tai "pelastanut" hengellisesti. Siis, uskokaa pelastukseen; ymmärrättekö? Teidän uskonne "sozo" pelastaa teidät. Uskotteko sen? Voi tavaton!

Siis, olkaa todella kunnioittavia; ja jos Jumala tekee sen jollekin ihmiselle yleisössä, uskotteko te? Aivan vain, että te näkisitte, että kyse on Jumalasta, ei minusta, niin rukoilkaa ja koettakaa, tekeekö Pyhä Henki sen.

Kuinka moni täällä, uskoo kaikesta sydämestään? Jos Jumala… Jos siellä on jollekulle ihmiselle, jota minä en tunne, sanotaan sama asia, kuin Jeesus teki sille naiselle kaivolla, ja sanoo, mikä teidän ongelmanne on, tai mistä sitten onkin kyse, tai jotakin muuta, uskotteko te koko sydämestänne siinä paikassa? Teitä ei tarvitse edes pyytää rukousjonoon; tekisittekö te niin? Suokoon Hän sen.

51 Siis, minä haluan, että te katsotte nyt Golgatalle. Siis, hän on teidän tunnustuksenne ylipappi, jota voi koskettaa meidän heikkoutemme tunnolla [joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme KR38] Älkää jännittäkö; te hermoilette; hellittäkää! Sanokaa: "Jumala, kyllä, näin asia on!"

Nyt, Jumalan ylivertaisessa armossa, Jumalan enkeli ympäröi tätä rakennusta; aivan täällä, juuri tällä hetkellä. Minä en esitä mitään; en ole hurmahenki; minä yksinkertaisesti vain puhun totta. Siis, jos Hän on olemassa, voikoon Hän suoda ne asiat, joita olen pyytänyt.

Kun yleisö tarkkailee minua, minä tarkkailen tällä hetkellä tuota samaa tulipatsasta, jonka te näette siinä kuvassa; se on tuon erään naisen päällä, ja tuon naisen päällä on tumma varjo. Minä näen, kuinka hän kaatuu ja suusta tulee vaahtoa; hän lyö päänsä. Hän istuu aivan siellä takana. Hän saa epilepsiakohtauksia; hän istuu siellä rivin päässä ; hän rukoilee Jumalaa ottamaan sen pois hänestä. Nostakaa kätenne, rouva, ja ottakaa parantuminen vastaan. Tekisittekö te sen, siellä takana? Uskotteko te, että Jumala ottaa pois tuon epilepsian ja parantaa teidät? Jos uskotte siihen, te voitte ottaa vastaan parantumisen; Jumala parantaa teidät.

Olkoon Herra sinun kanssasi, sisar.

Rakastatteko te häntä? Olkaa kunnioittavia; te olette rukoushuoneessa. Nyt [valo] liikkuu juuri tätä käytävää pitkin, täällä. Se on erään naisen päällä, jolla on ruudullinen leninki; hänellä on niveltulehdus.

Tuolla on eräs mies, jolla on verenpainetauti; hän katsoo minuun. Hänellä on solmio, raidallinen – vanhempi mies. Uskotteko te, herra, että Jumala parantaa teidät? Kyllä vain. Uskotteko te, että hän parantaa teidät? Sanokaa vain: "Kiitos Herralle." Siinä kaikki, mitä hän haluaa teidän tekevän. Selvä, herra; Jumala teitä siunatkoon. Lähtekää kotiin nyt; te olette parantunut.

52 Olkaa kunnioittavia. Mies ja nainen, istuvat siellä yhdessä, nainen pyyhkii silmiään, teillä myös on verenpainetauti; ja siellä on kaksi samanlaista yhdessä, siis te paranitte myös, siis älkää enää pelätkö; Jumala teitä, rouva siellä, siunatkoon. Se pikkurouva siellä… aivan niin. Te, näettekö, juuri te.

Minä haluan sanoa jotakin, rouva. Te rukoilitte, ettekö rukoillutkin? Pitääkö paikkansa? Te… Kyllä, rouva, te, pikkuinen hattu päässä; nostakaa vain kätenne niin, että yleisö voi nähdä, kuka te olette; noin. Se on se rouva juuri siellä. Te rukoilitte; te olette nyt parantunut. Uskotteko te?

Aivan siellä samassa rivissä on eräs rouva, joka rukoilee; hänellä on epilepsia. Että te tietäisitte, kenestä on kyse, teidän sisarenne istuu hänen vieressään, ja hän on hermoilija. Jos se pitää paikkansa, te, kaksi naista, nouskaa seisomaan, jos te olette siskoksia, niin nouskaa seisomaan – epilepsia, tai… Uskotteko te? Uskokaa Jumalaan!

Onko siellä joku, joka uskoo? Entä te, täällä, uskotteko te? Uskokaa.

Se pikkurouva, joka istuu siellä, jolla on valkoinen ruusu, valkoinen kukka; Jumala voi parantaa teidän niveltulehduksenne, ja tehdä teistä terveen, eikö voikin, rouva? Uskotteko te siihen? Nouskaa ylös; tömistäkää jalkojanne; nostelkaa jalkojanne ylös ja alas niin, te näette …se teidän niveltulehduksenne… Liikutelkaa käsiänne ympäri; Herra Jeesus paransi teidät sillä hetkellä; teki teistä terveen. Aamen. Siis, hän on suurenmoinen! Uskotteko te sen? Jos voit uskoa…

53 Se rouva, siinä vieressä, pankaa kätenne hänen päälleen. Hänellä on vaivaa kurkussa; hänkin haluaisi tulla parannetuksi; aamen…?… Näin on, eikö niin rouva? Siis, tekin voitte tulla parannetuksi; aamen.

Uskokaa Jumalaan. Siis, minä en lue teidän ajatuksianne; uskotteko te, että Jumala on täällä rakennuksessa? Minä haluaisin, että te alatte rukoilla hetken päästä; minä katson toiseen suuntaan, jos te ajattelette, että minä luen teidän ajatuksianne. Minä vain haluan, että joku alkaa rukoilla nyt ja rukoilee todella vilpittömästi. Uskokaa ainoastaan Herraan Jeesukseen ja tietäkää, ettei tässä ole kyse minusta, vaan Hänestä.

Oi, Jumala, että ihmiset tietäisivät, että sinä olet Kristus ja noussut kuolleista; että sinä olet täällä.

54 Minä näen kahden seisovan edessäni; mies ja nainen, ja tuolla miehellä on jotakin vikaa selkärangassa ja naisella on naistenvaiva; ja he ovat… Mies on saarnaaja; en ole koskaan aikaisemmin tavannut häntä, eikä hän ole täältä kotoisin; hän on Ohiosta. Hänen etunimensä on Frank; Gray on sukunimi. Uskotteko te, että Jeesus Kristus parantaa teidät nyt? Nousisitteko te seisomaan, ja ylistäisitte Jumalaa? Jumala teitä siunatkoon; uskokaa Jumalaan!

Kuinka moni muu haluaisi vielä parantua? Pankaa kätenne toinen toistenne päälle. Evankeliumin saarnaajat; te voitte luottaa minun sanaani tänä iltana tästä: teidän väkenne tulee tapaamaan teitä, viikkoja sen jälkeen, kun minä olen lähtenyt, ja kertovat teille, että he tulivat parannetuiksi vaivoistaan.

Nyt se liikkuu toisen luota toisen luo, ihmiseltä toiselle; se kulkee joka puolella yleisön seassa…?…

55 Meidän taivaallinen Isämme; me kiitämme sinua sinun ylivertaisuudestasi; sinun siunauksistasi, ja minä rukoilen, taivaallinen Isä, että sinä tulisit palvelemaan, ja siunaisit näistä jokaista; ja voikoon Pyhä Henki tulla näiden ihmisten päälle juuri nyt, ja parantakoot heidät, jokaisen. Tulkoon sinun rakastavat kätesi… Ymmärtäköötihmiset, että ”Herra näkee” on ”virantoimituksessa” tänä iltana. Jumalan enkelit, jotka ovat jahdanneet näitä riivaajavaltoja tänä iltana, jotka ovat kaapanneet ihmiset väkivalloin, että Jumala on lähettänyt enkelinsä, ja he ovat täällä julistamassa Herran Jeesuksen ylösnousemusta.

Saatana, sinä olet hävinnyt taistelun näistä ihmisistä. Jeesuksen Kristuksen nimessä, minä vannotan sinua elävän sanan kautta!